

NGÀY CỦA CHÚA

Kinh Thánh: Ê-sai 2:1-22

“1 Lời mà Ê-sai, con trai A-mốt, đã thấy về Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. 2 Sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt, núi của nhà Đức Giê-hô-va sẽ được lập vững trên đỉnh các núi, cao hơn các đồi. Mọi nước sẽ đổ về đó, 3 và nhiều dân tộc sẽ đến mà nói rằng: Hãy đến; chúng ta hãy lên núi Đức Giê-hô-va, nơi nhà Đức Chúa Trời của Gia-cóp: Ngài sẽ dạy chúng ta về đường lối Ngài, chúng ta sẽ đi trong các nẻo Ngài. Vì luật pháp sẽ ra từ Si-ôn, lời Đức Giê-hô-va sẽ ra từ Giê-ru-sa-lem. 4 Ngài sẽ làm sự phán xét trong các nước, đoán định về nhiều dân. Bấy giờ họ sẽ lấy gươm rèn lưỡi cày, lấy giáo rèn lưỡi liềm. Nước này chẳng còn giá gươm lên nghịch cùng nước khác, người ta chẳng còn tập sự chiến tranh. 5 Hỡi nhà Gia-cóp, hãy đến, chúng ta hãy bước đi trong sự sáng của Đức Giê-hô-va. 6 Thật Chúa đã bỏ dân Ngài, là nhà Gia-cóp, vì họ đầy dẫy tục phương đông, và bói khoa như người Phi-li-tin, lại giao ước với con cái dân ngoại. 7 Xứ nó đầy bạc và vàng, của cải vô cùng; xứ nó đầy những ngựa, xe cộ vô số. 8 Xứ nó chan chứa những hình tượng, họ thờ lạy đồ tay mình làm ra, đồ ngón tay mình tạo nên. 9 Kẻ hèn sẽ bị khuất, người sang sẽ bị hạ mình; vậy Chúa đừng tha họ! 10 Người khà vào nơi vàng đá, ẩn mình trong bụi đất, đặng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài. 11 Con mắt ngó cao của loài người sẽ bị thấp xuống, sự kiêu ngạo của người ta sẽ bị hạ đi; trong ngày đó chỉ Đức Giê-hô-va là tôn trọng. 12 Vì sẽ có một ngày của Đức Giê-hô-va vạn quân đến trên mọi vật kiêu căng, ngạo mạn, tự cao; nó sẽ bị hạ xuống; 13 lại đến trên mọi cây bách cao lớn của Li-ban, và mọi cây đề của Ba-san; 14 cùng trên mọi núi cao, mọi đồi cả, 15 trên mọi tháp cao và mọi vách thành vững bền, 16 trên mọi tàu bè của Ta-rê-si, và mọi vật chi đẹp mắt. 17 Sự tự cao của loài người sẽ bị dẫn xuống, và sự cậy mình của người ta sẽ bị hạ đi; trong ngày đó chỉ Đức Giê-hô-va là tôn trọng. 18 Bấy giờ các thần tượng sẽ qua hết đi. 19 Người ta sẽ vào trong hang đá, trong hầm đất, đặng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài, khi Ngài dấy lên đặng làm rung động đất cách mạnh mẽ. 20 Trong ngày đó, người ta sẽ ném cho chuột cho dơi những thần tượng bằng bạc bằng vàng mà họ làm ra cho mình thờ lạy; 21 và vào trong hang đá, trong kẽ đá, đặng tránh khỏi sự kinh khiếp Đức Giê-hô-va và sự chói sáng của uy nghiêm Ngài, khi Ngài dấy lên đặng làm rung động đất cách mạnh mẽ. 22 Chớ cậy ở loài người, là loài có hơi thở trong lỗ mũi; vì họ nào có đáng kể gì đâu?”

Gợi ý bài học Phân đoạn Ê-sai 2:1–22 đề cập đến hai chủ đề vừa tương phản vừa liên kết chặt chẽ với nhau: sự phục hồi vinh hiển của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem trong tương lai, cùng với sự phán xét nghiêm khắc của Đức Chúa Trời trên lòng kiêu ngạo và sự thờ thần tượng. Phân đoạn này có thể được chia thành ba phần:

1. Sự bình an Đức Chúa Trời ban (C1-5): Trong những ngày sau rốt, núi của đền Đức Giê-hô-va sẽ được lập vững trên đỉnh các núi và được tôn cao hơn mọi ngọn đồi.

Nhiều dân tộc sẽ cùng nhau kéo đến đó. Họ đến Giê-ru-sa-lem vì muốn học biết chân lý của Chúa và sống theo lời Ngài. Họ nói với nhau: “Hãy đến; chúng ta hãy lên núi Đức Giê-hô-va, nơi nhà Đức Chúa Trời của Gia-cóp: Ngài sẽ dạy chúng ta về đường lối Ngài, chúng ta sẽ đi trong các nẻo Ngài.”

Đức Chúa Trời sẽ cai trị các dân tộc, phán xét những tranh chấp và giải quyết các xung đột giữa họ. Kết quả là con người sẽ lấy gươm rèn thành lưỡi cày, lấy giáo rèn thành lưỡi liềm. Dân tộc này không còn cầm gươm đánh dân tộc kia và người ta cũng không còn học tập chiến tranh nữa. Gươm vốn là công cụ giết người sẽ trở thành công cụ canh tác. Giáo vốn dùng để gây thương tích sẽ trở thành dụng cụ thu hoạch. Khi Đức Chúa Trời cai trị, những công cụ của sự hủy diệt sẽ được biến đổi thành phương tiện đem lại sự sống. Sau khi cho thấy vinh quang của vương quốc Đức Chúa Trời trong tương lai, tiên tri Ê-sai kêu gọi dân Giu-đa: “Hỡi nhà Gia-cóp, hãy đến, chúng ta hãy bước đi trong sự sáng của Đức Giê-hô-va.” Đây là một lời thách thức dành cho dân đã được Đức Chúa Trời lựa chọn. Nếu trong tương lai các dân ngoại cũng sẽ đến để học đường lối Chúa, thì dân giao ước càng không thể tiếp tục đứng yên hoặc sống trong bóng tối. Đồng thời, lời này cũng nhắc chúng ta rằng nếu thật sự mong đợi vương quốc bình an của Đức Chúa Trời, chúng ta không được chỉ ngồi chờ. Ngay từ hôm nay, tại nơi mình đang sống, chúng ta phải bắt đầu bước đi theo ánh sáng của Lời Ngài.

2. Sự sa ngã của nhà Gia-cóp (C6-9):

Từ câu 6, bản văn xuất hiện một lời tuyên bố gây kinh ngạc: “Thật Chúa đã bỏ dân Ngài, là nhà Gia-cóp” Điều này không có nghĩa Đức Chúa Trời đã hoàn toàn hủy bỏ giao ước của Ngài. Tuy nhiên, tội lỗi của dân Giu-đa đã trở nên nghiêm trọng đến mức sự sửa phạt và phán xét là điều không thể tránh khỏi.

Có ba nguyên nhân chính dẫn đến tình trạng này. Thứ nhất, dân Giu-đa tin cậy bói toán, mê tín và sự khôn ngoan của các dân ngoại hơn là tin cậy Đức Chúa Trời. Thay vì tìm kiếm ý muốn Chúa, họ chạy theo những phương pháp của thế gian và dựa vào các liên minh với nước ngoài. Thứ hai, họ tin cậy của cải và sức mạnh quân sự. Đất nước đầy bạc vàng, ngựa chiến và xe cộ. Họ nghĩ rằng sự giàu có và lực lượng quân sự hùng mạnh có thể đem đến an toàn. Thứ ba, họ thờ lạy những thần tượng do chính tay mình làm ra. Khắp đất đều đầy thần tượng, từ người thấp hèn đến người quyền thế đều cúi mình trước chúng.

Trước tình trạng ấy, tiên tri Ê-sai đau buồn và cầu xin sự phán xét công chính của Đức Chúa Trời. Thật ra, không phải Đức Chúa Trời là Đấng đầu tiên từ bỏ dân sự. Chính dân sự đã từ bỏ Ngài trước. Họ không bước đi trong ánh sáng của Đức Giê-hô-va nhưng chạy theo ánh sáng giả tạo của thế gian. Họ tin cậy sự khôn ngoan, quyền lực, của cải và thần tượng hơn là tin cậy Chúa. Vì vậy, ngày Đức Giê-hô-va đến để hạ thấp mọi sự kiêu ngạo và chỉ tôn cao một mình Ngài là kết quả tất yếu.

3. Ngày của Đức Giê-hô-va(C10-22): Ngày Đức Giê-hô-va đã định sẽ đến. Trong ngày ấy, mọi điều cao ngạo sẽ bị hạ xuống và chỉ một mình Đức Chúa Trời được tôn cao. Những người kiêu ngạo sẽ bị khuất phục. Mọi điều họ từng tin cậy sẽ sụp đổ.

Những cây bá hương cao lớn, những ngọn núi cao, tháp canh, thành lũy kiên cố, tàu buôn Ta-rê-si và những công trình đẹp đẽ đều là hình ảnh về những điều con người xem là hùng mạnh, vững chắc và đáng tự hào. Nhưng không điều gì có thể bảo vệ con người trong ngày Đức Giê-hô-va. Dù họ có xây dựng một nền văn minh rực rỡ, sở hữu sức mạnh kinh tế to lớn hay có những thành trì kiên cố, họ vẫn không thể tránh khỏi sự hiện diện và sự phán xét của Đức Chúa Trời. Những thần tượng mà họ từng quý trọng cũng không thể giúp đỡ họ. Khi Đức Chúa Trời đứng lên làm rung chuyển đất, con người sẽ tìm nơi ẩn trốn trong các hang đá, khe núi và hầm đất. Nhưng trước mặt Đức Chúa Trời, không có nơi nào thực sự an toàn.

Cuối phân đoạn, tiên tri đưa ra lời khuyên: “Chớ cậy ở loài người, là loài có hơi thở trong lỗ mũi; vì họ nào có đáng kể gì đâu?” Con người chỉ là một tạo vật yếu đuối. Chỉ cần hơi thở ngừng lại thì sự sống cũng chấm dứt. Thế nhưng dân Giu-đa lại tin cậy con người hơn Đức Chúa Trời. Họ dựa vào của cải, sức mạnh quân sự, thần tượng và sự khôn ngoan của loài người. Gốc rễ vấn đề của họ là đã rời bỏ Đức Chúa Trời để nương cậy con người. Vì vậy, giải pháp là rời mắt khỏi những điều thuộc về thế gian và trở lại bước đi trong ánh sáng của Đức Giê-hô-va.

Bài học cho đời sống hôm nay: Lời Chúa dạy chúng ta phải lấy hy vọng về tương lai làm động lực sống cho hiện tại. Sau khi cho dân sự thấy vương quốc bình an sẽ được hoàn tất trong tương lai, Ê-sai kêu gọi: “Hãy bước đi trong sự sáng của Đức Giê-hô-va.” Điều đó có nghĩa là chúng ta phải bắt đầu sống theo các giá trị và cách sống của vương quốc Đức Chúa Trời ngay từ hôm nay. Cơ Đốc nhân không chỉ là người sẽ bước vào Nước Trời trong tương lai, nhưng là người đã thuộc về vương quốc Đức Chúa Trời ngay trong hiện tại. Vì thế, người mang hy vọng về Nước Trời không khoanh tay chờ đợi. Họ sống theo ánh sáng của Lời Chúa ngay tại nơi mình đang đứng.

Những câu hỏi giúp suy gẫm về bài học:

1. Tôi có đang sống như một công dân của Nước Trời ngay hôm nay không?
2. Tôi đang dùng lời nói và hành động như gươm giáo để gây tổn thương, hay như lưỡi cày để xây dựng và đem lại sự sống?
3. Tôi đang nương dựa nơi Chúa hay nơi tiền bạc, năng lực và địa vị của mình? Có điều gì đang chiếm vị trí của Đức Chúa Trời trong lòng tôi không?